

FRÅN REDAKTIONEN

Temat för *TGV*2010:1-2 är Vithet. Numret är också det första efter *TGV*:s redaktionella flytt från Malmö högskola till Linköpings universitet i januari 2010. Vi i den nya redaktionen är Anna Lundberg, FD i Tema Genus (red.), Amelie Björck, FD i litteraturvetenskap (red.) och Emma Strollo, doktorand på Tema Genus (red. sek.). Med detta vita nummer markeras alltså en ny fas i *TGV*:s långa liv.

Det är med stolthet och ödmjukhet vi ser tillbaka på de jämnt 30 år som gått sedan det första numret av Kvinnovetenskaplig tidskrift, som publikationen länge hette, såg dagens ljus i Lund. Nu faller det på vårt lott att driva vidare den mångröstiga dialog med forskarsamhälle och samtid som då initierades. Vi kommer under våra 3-4 år som redaktion att arbeta för ökad möjlighet att tillgå såväl äldre artiklar ur *KVT* som färskare artiklar ur *TGV*, detta genom att lägga upp dem via hemsidan www.tegeve.se. Så stärks dialogens kontinuitet.

TGV:s material kommer även fortsatt att bjuda på en mix av förbeställda temaartiklar och obeställda texter. *TGV*ska vara den givna publiceringsplatsen för forskare från det genusvetenskapliga fältet med omkrets. Det är ni läsare och intresserade som skapar tidskriften. Vi vill uppmanera er att sända in era skarpaste artiklar till oss!

En annan tradition vi vill värna är introduktionen av internationell forskning och

teori, bland annat genom översatta texter. Tidskriften har under årens lopp publicerat artiklar av Sandra Harding, Toril Moi, Beverly Skeggs och Judith Halberstam för att nämna några. I detta nummer översätter vi Sara Ahmeds viktiga text "A Phenomenology of Whiteness".

Ahmeds text från 2007 inspirerade oss att uppfinna ett ny, återkommande form till tidskriften: satelliten. Med seminarieformen som förebild kommer vi i varje nummer att inbjuda 2–4 forskare att reflektera kring en gemensam text – ny eller äldre, svensk eller utländsk. Kring Sara Ahmeds text, som är ett centralt bidrag till feministisk teori om vithet, kretsar i detta nummer satellittexter av forskarna Ulrika Dahl, Irene Molina, Dorthe Staunæs och Anna Adeniji.

I Sverige har det gått trögt att göra kritisk vithetsanalys till den ständigt närvarande del av genusforskningen som den borde vara. Den "intersektionella" vändningen kan inte tas för given; det kräver arbete att hålla spåren öppna. Det kräver också ständigt nya samlingsplatser.

Detta nummer av *TGV* vill bidra genom att lyfta fram en del av den forskning som pågår i överlappningen mellan kritiska vithetsstudier och genusvetenskap. Katarina Mattsson inleder numret med en inventering, där hon också ringar in fältets möjligheter och fallgropar. Det finns en risk, menar hon, att vithetskritiken blir

ett korrekt sätt inkludera ras, utan att gå i närkamp med de rasifierade dimensionerna i genusvetenskapliga teman – såsom kropp, skönhet, familj, arbete och föräldraskap. Hon beskriver samtidigt den svenska forskningsmiljön på området som konstruktiv. Om detta vittnar numrets övriga artiklar:

Catrin Lundström studerar i sin forskning vithet ur ett transnationellt perspektiv. Genom intervjuer med svenska, i egen upplevelse vita, kvinnor som migrerat till USA eller Singapore, visar hon vilka nya betoningar deras vithet – inte minst i relation till deras femininitet – får i de specifika miljöerna. Studien låter ana den stora komplexiteten hos det på en gång kroppsbundna och kontextberoende begreppet vithet.

Signe Bremer återknyter till Sara Ahmeds fenomenologi i sin artikel om Sam och Love som genomgått utredning för kvinna-till-man-transsexualism. Artikeln problematiserar bland annat maskuliniseringsprocessens fokus mot specifika kroppstecken, såsom behåring, som en rasialisering av könsnormen redan i längtans väntrum.

Mikela Lundahl undersöker i sin artikel introduktionen av afrikanska kvinnliga författarskap i Sverige och diskuterar presentationens allt annat än oskyldiga välvilighetsdiskurs. Lundahl visar på tendensens koloniala rötter och uppmanar oss att fundera över varför en företrädesvis vit och i eget tycke jämställd mottagarskara helst läser, eller tros vilja läsa, om lidande bruna kvinnor i behov av att bli räddade.

Numret rymmer också Alma Perssons analys av FN:s resolution 1325 om kvinnors deltagande i fredsbevarande insatser, när den

omsätts i militär praktik. Artikeln bidrar med en viktig utvärdering av en resolution med jämställdhetsanspråk, som riskerar sätta helt andra mekanismer i spel.

De tidigare formaten ”krönika” respektive ”utblick” ersätter vi i och med detta nummer med formen ”frispel”. Denna gång bidrar designern Mariana Alves med ett minnesarbete-på-gränsen-till-novell, där varje barndomsklunk mjölk innebär en internalisering av vithet. Frispelet ska kunna härbärgera texter av olika art: en kommentar, ett manifest, en dikt, en tidsspegel eller en brandfackla – en text knuten till temat eller ej. Här kan även de kunskaper fångas upp som förvärvats genom praktiska erfarenheter eller aktivism.

Med de nya textformerna vill vi stärka tidskriftens egenart och närvarokänsla, utan att rubba dess gedigna framtoning. Samma målsättning har vi med bildarbetet, där nya samarbeten med illustratören Moa Edlund respektive layoutaren Frida Lundberg sätter spår redan i detta första nummer.

Vi ser fram emot att dela våra sidor med er. På återseende i höst!

Anna Lundberg, Emma Stollo, Amelie Björck